

Opfattelse, idet vi selvfølgelig, naar der foreligger Ændringsforslag til 2den Behandling, maa forbeholde os at komme nærmere ind paa den Redaktion, som der derved tænkes givet Lovforslaget. Foreløbig tillader jeg mig at anbefale Sagen til Tingets Velvilje.

Oct. Hansen: Det glæder mig at se, at Regeringsforslaget i det andet Ting har faaet en Tilføjelse, hvorefter Stempelfrihed ogsaa gælder, selv om en Police udvides til ogsaa at omfatte de første 13 Uger efter Ulykkestilfældet. Som ærede Medlemmer ville vide, medfører jo Loven om Ulykkesforsikring af 1898 ikke Forpligtelse for Arbejdsgiverne til at forsikre for Følgerne af Ulykkestilfældet i de første 13 Uger efter dette, men jeg antager, at de allerfleste Arbejdsgivere, især naar de skulle have deres Forsikringer ordnede i Anledning af den ny Lov, have været saa humane at tage disse 13 Uger med, og derfor er det jo meget heldigt, at Stempelfrihed ogsaa indrømmes for saadanne Tilfælde. — Jeg forstod den ærede Minister saaledes, at han til 2den Behandling her vil fremsætte et Ændringsforslag, hvorefter Stempelfrihed overhovedet kommer til at gælde i alle saadanne Tilfælde, hvor en Arbejdsgiver forsikrer Personer i hans Tjeneste eller i hans Brød, selv om en saadan Forpligtelse ikke følger af den bestaaende Lov om Ulykkesforsikring, og vi kunne altsaa vente til 2den Behandling at faa et saadant Ændringsforslag at se.

Maa jeg ikke, da jeg har Ordet, gøre den ærede Minister opmærksom paa, at der efter den bestaaende Stempellov, naar man sammenligner § 64 med § 55, er den Mærkelighed efter den Maade, hvorpaa § 64 om Opsigelser blev forstaaet af Administrationen, at Stemplet til Opsigelsen blev meget større end Stemplet til Policen. Man har fra Administrationens Side hævdet, at naar der i § 64 staar, at Stemplet til Opsigelser beregnes efter Genstandens Værdi til almindelige Gældsbreves Takst, saa maatte det opfattes — for øvrigt i Overensstemmelse med § 64 — paa den Maade, at den Genstand, der er Tale om ved Forsikringskontrakter, er Forsikringssummen eller rettere Forsikrerens Forpligtelse, saaledes har man forstaaet Bestemmelsen om Opsigelser i § 64. Det vilde medføre, at der navnlig ved Ulykkesforsikring skulde bruges et ganske uforholdsmæssig enormt Stempel til Opsigelsen. Men heldigvis faldt der jo forleden Dag en Højesteretsdom, hvorved det blev statueret,

at Genstandens Værdi i § 64 er Præmiens Værdi, taget 5-dobbelt, hvis det er en løbende Forsikring. Jeg tillader mig at udtale det Haab, at Administrationen for Fremtiden vil tage sig denne overmaade fornuftige Højesteretsdom ad notam, saa at man altsaa ikke skal have det Særsyn, at en Opsigelse af en Kontrakt skal stemples langt højere end selve Kontrakten.

Finansministeren (Hørring): Det Haab, den ærede sidste Taler udtalte om, at Administrationen vil bøje sig for den afsagte Højesteretsdom, er jo et noget overflødigt Haab, thi der er ingen Tvivl om, at det ville vi gøre; og vi gøre det med Glæde overalt, hvor vi kunne gøre det. Men for Resten foreligger der her en Sag, hvor vi have lidt Vanskelighed ved at gøre det. Forholdet er nemlig det, at denne Regel, at Opsigelser skulle stemples efter Præmiens Værdi taget 5 Gange, ganske vist er meget brugelig i alle de Forhold, hvor der betales Præmie, men hvor der ikke er Præmier, har man lidt vanskeligt ved at bruge Reglen, og det er jo — eller kan være — Tilfældet ved gensidige Forsikringer. Altsaa, den Regel, Højesteret saaledes har statueret her, turde være en Regel, som kun har en Del af de foreliggende Tilfælde for Øje, men er uanvendelige i andre Tilfælde. Imidlertid ere vi opmærksomme paa dette Forhold, og det er Meningen, at vi saa ville skære over kort og godt saaledes, at vi gøre disse Opsigelser, af hvilke ingen Præmie betales, stempelfri; saa faa vi en Regel, som gælder i alle Tilfælde; jeg haaber, at jeg i en nær Fremtid kan fremsætte Forslag derom.

Oct. Hansen: Det er meget rigtigt, som den ærede Minister fremhævede, at Højesteretsdommen vedrører et Tilfælde, hvor der er aarlige Præmier, ansatte til visse bestemte Beløb, hvor man altsaa betragter Præmiens Sum taget 5 Gange som Genstandens Værdi efter § 64, og jeg er enig i, at denne Regel ikke er let at anvende f. Eks. ved gensidige Forsikringselskaber, ogsaa ved Ulykkesforsikringer, idet der ikke er nogen bestemt Præmie, men jeg tror dog, at det Princip, som Højesteret har slaaet fast, uden Vanskelighed i Overensstemmelse med de almindelige Regler i Stempeloven lader sig anvende her saaledes, at det i de Tilfælde, hvor Genstanden er noget ubestemt, maatte staa Parterne frit for at opgive, hvad der er Maksimum, saaledes at man, hvor det